

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoCsp/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120261740
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:6120261740.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., so sídlom Československej armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 24 785 199, zastúpeného ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., so sídlom Eliščino nábřeží 280/23, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 01 435 400, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom ŠMÍDA advokátní kancelář, s.r.o., organizačná zložka, so sídlom Námestie sv. Egídia 42/97, 058 01 Poprad, IČO: 47 255 773, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Jiří Šmída, proti žalovanej: O. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/XX, XXX XX O., za účasti osobitného subjektu na strane žalovanej: Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, o zaplatenie sumy 25.225,48 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 9Csp/50/2020-213 zo dňa 08.07.2020 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi voči žalovanej priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 25.225,48 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 22.265,82 eura od 23.01.2018 do zaplatenia do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Toto rozhodnutie súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 1 ods. 1, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 9, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 517 ods. 1, § 565 Občianskeho zákonníka. O trovách konania súd rozhodol tak, že podľa § 255 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) priznal úspešnému žalobcovi voči žalovanej nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na upomínací súd - Okresný súd Banská Bystrica - domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 25.225,48 eura s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že právny predchodca žalobcu - U. U., H..U., uzatvorila dňa XX.XX.XXXX so žalovanou Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej ako veriteľ poskytol dlžníčke bezúčelový úver vo výške 29.400 eur, ktorý žalovaná riadne nesplatila. Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz č. k. 4Up/509/2020 zo dňa 30.03.2020, ktorým uložil žalovanej povinnosť, aby žalobcovi zaplatila istinu 25.225,48 eura s príslušenstvom spolu s trovami konania v sume 2.306,51 eura, alebo aby v tej istej lehote podala odpor s odôvodnením. Žalovaná v zákonnej lehote podala voči platobnému rozkazu odpor, preto upomínací súd vec postúpil vecne a miestne príslušnému súdu na ďalšie prejednanie.

3. Okresný súd Nové Zámky daný spor posudzoval podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka s ohľadom na spotrebiteľský charakter úverovej zmluvy uzavretej dňa XX.XX.XXXX. Právny predchodca žalobcu písomnou výzvou zo dňa XX.XX.XXXX žalovanú vyzval na splnenie dlhu a zároveň ju upozornil na možnosť, že banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Z dôvodu, že žalovaná zameškané splátky úveru neuhradila, banka vyhlásila listom zo dňa XX.XX.XXXX úver za predčasne splatný. Súd považoval za nedôvodnú námietku žalovanej, že nebol dodržaný postup pri doručovaní výzvy zo dňa XX.XX.XXXX a Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa XX.XX.XXXX bez splnenia podmienok stanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Výzva na zaplatenie dlžnej čiastky jej totiž bola doručovaná v súlade s bodom 6.3 Všeobecných obchodných podmienok veriteľa (VOP) účinných od 01.01.2015. Podmienka stanovená v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bola splnená, lebo v predmetnej výzve veriteľ poskytol žalovanej na uhradenie jej dlhu z úveru lehotu 15 dní od doručenia tejto výzvy a zároveň bola upozornená na skutočnosť, že banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. S ohľadom na časový odstup medzi výzvou a oznámením o mimoriadnej splatnosti úveru zo strany banky bolo dodržané aj ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“) týkajúce sa dodržania 90 dňovej lehoty, pričom oznámenie o postúpení pohľadávky je zo dňa XX.XX.XXXX.

4. Súd sa nestotožnil ani s námietkou žalovanej, že na žalobcu bola nezákonne postúpená pohľadávka, lebo má sídlo v cudzine, keďže na území SR má zriadenú organizačnú zložku, ktorá podlieha kontrole zo strany Národnej banky SR ako poskytovateľa spotrebných úverov. Žalobca v tomto smere preukázal rozhodnutie Národnej banky SR zo dňa 01.12.2016, ktorá mu udelila povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia a rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov. Dôvodná nebola ani námietka žalovanej o absencii rozpisu splátok na úroky a istinu, ako aj k amortizačnej tabuľke. V tomto smere súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C 42/2015 V. S. U. c/a W. X. zo dňa XX.XX.XXXX. Vznesenú námietku premlčania nároku žalobcu súd vyhodnotil ako neopodstatnenú, lebo žalovaná sa dostala do omeškania so splátkou splatnou XX.XX.XXXX a žalobca podal žalobu na súd 14 dní pred uplynutím 3-ročnej premlčacej lehoty, a to XX.XX.XXXX. Z týchto dôvodov súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

5. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, ktorá žiadala napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnila nesprávnymi skutkovými zisteniami súdu. Uviedla, že žalobca nie je aktívne vecne legitímovaný, a vzhľadom na to mal súd žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Žalobca použil nekalé obchodné praktiky, keď ju neinformoval o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy a použil predtlačенú formulárovú štandardizovanú zmluvu. V tomto smere poukázala na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/43/2017 zo dňa 15.02.2018. Žalovaná tiež namietala, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov pre chýbajúce náležitosti v zmluve. Ak je postúpenie pohľadávky v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, je neplatné. V spotrebiteľských zmluvách nie je možné platne dojednať odchýlenie sa od tohto ustanovenia. Postúpenie pohľadávky považovala za neplatné, a tak žalobca nie je aktívne vecne legitímovaný v konaní. Podstatným obsahom jej odvolania bolo však len obsiahle citovanie viacerých zákonných ustanovení a rôznych súdnych rozhodnutí.

6. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. S odvolaním sa nestotožnil a pridržiaval sa svojich predošlých stanovísk a dôkazov. Odkázal na povolenie Národnej banky Slovenska (NBS), ktorým mu bolo udelené povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov. Vlastníctvo pohľadávky žalobcu nemôže samo o sebe zhoršiť postavenie spotrebiteľa. Rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/43/2017 zo dňa 15.02.2018, na ktoré opakovane žalovaná poukazovala, bolo vydané voči prvostupňovému rozhodnutiu zo dňa 03.10.2016, t. j. ešte pred dňom nadobudnutia právoplatnosti povolenia NBS zo dňa 01.12.2016. Uplatnením práva na spravodlivý súdny proces nie je automatický nárok na vydanie rozhodnutia v prospech spotrebiteľa, ani jeho právo, aby sa súd vždy stotožnil s jeho právnymi názormi a dôkazmi. V prípade spotrebiteľského práva sa predpokladá ochrana spotrebiteľa pred vopred zakázanými praktikami veriteľov v miere nevyhnutnej pre rovnováhu uplatňovaných práv.

7. Žalovaná v následnej reakcii uviedla, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov pre chýbajúce náležitosti podľa § 11 ods. 1 písm. b) a podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r), aa) zákona o spotrebiteľských

úveroch. Žalobcovi by teda mala zaplatiť maximálne sumu 17.207,60 eura. Zotrvála na stanovisku, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, a poukázala na zákonný postup postúpenia pohľadávky bankou podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca podľa nej nedisponuje bankovou licenciou, a teda nemal právo na zosplatnenie úveru. Postúpenie pohľadávky na zahraničný subjekt predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. b) Občianskeho zákonníka (rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/286/2017 zo dňa 08.02.2018). Žalobca podľa nej odkupuje pohľadávky od bánk a snaží sa zbohatnúť na nevedomosti a strachu ľudí. Zmluva právneho predchodcu žalobcu C. X., H..U., X., obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a tým sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov; zmluva neobsahuje dobu trvania úveru, termín konečnej splatnosti, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, neprimeraná odplata, ktorá prevyšuje prípustnú odplatu.

8. Žalobca s obsahom vyjadrenia žalovanej nesúhlasil a uviedol, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/286/2017 zo dňa 08.02.2018 sa vôbec netýka problematiky postupovania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv do zahraničia. Zotrvál na žalobe a svojich stanoviskách a navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

9. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd posúdil prvoinštančný rozsudok ako taký, ktorý zodpovedá hmotnoprávnym ako aj procesnoprávnym ustanoveniam, s jeho odôvodnením sa stotožnil, a tak na dôvažok uvádza nasledovné:

10. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal zaplata sumy 25.225,48 eura pozostávajúcej z dlžnej istiny vo výške 22.265,82 eura, zmluvného úroku splatného ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 2.809,29 eura, poplatkov splatných ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 8 eur, a úroku z omeškania od prvého dňa omeškania do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v kapitalizovanej výške 142,37 eura. Zároveň požadoval aj úrok z omeškania vo výške 5 % z istiny 22.265,82 eura od 23.01.2018 do zaplata. Súdne konanie medzi žalobcom a žalovanou sa začalo podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu, ktorému súd v upomínacom konaní vyhovel vydaním platobného rozkazu č. k. 4Up/509/2020-34 dňa 30.03.2020. Žalovaná podala v zákonom stanovenej lehote vecne odôvodnený odpor a žalobca navrhol pokračovanie. Podľa § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní bola vec postúpená Okresnému súdu Nové Zámky, ktorý pod sp. zn. 9Csp/50/2020 v konaní pokračoval, vykonal dokazovanie a vydal rozsudok, ktorým uložil žalovanej povinnosť opísanú vyššie v bode 1. tohto odôvodnenia. Odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaní žalovanej vychádzal o. i. aj z nižšie citovaných zákonných hmotnoprávných a procesných ustanovení:

11. Podľa § 524 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka: (1) Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

12. Podľa § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka: (1) Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. (2) Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

13. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté

pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

14. Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

15. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 150 ods. 1, 2 CSP: (1) Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. (2) Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

17. Podľa § 151 ods. 1,2 CSP: (1) Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. (2) Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

18. Podľa § 296 CSP spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania (§ 153 CSP) a zákonnej koncentrácii konania (§ 154 CSP) sa nepoužijú.

19. Súd prvej inštancie v danej veci správne ustálil, že zmluva o splátkovom úvere uzatvorená dňa XX.XX.XXXX medzi U. U., H..U.. - právny predchodcom žalobcu (bankou) - a žalovanou spadá pod režim zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, preto spĺňala definíciu spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Veriteľ pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, a preto spĺňal zákonnú definíciu dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Zmluvu teda uzatvoril dodávateľ so spotrebiteľom podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenie Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch s tým, že predmetom spotrebiteľskej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru žalovanej.

20. V súvislosti s preskúmaním predmetnej veci ako jednou z prvých otázok sa odvolací súd zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorú žalovaná namietala z dôvodu, že žalobca je zahraničnou právnickou osobou bez príslušného povolenia NBS, navyše s neprijateľnou podmienkou uvedenou v spotrebiteľskej zmluve o možnosti postúpenia pohľadávky, kedy ide o možnosť dodávateľa previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, keď prevodom môže dôjsť k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. Vo všeobecnosti sa vecnou legitímáciou rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatňované právo (nárok) alebo procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať.

Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovanej) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Platí, že postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Zámerom právnej úpravy postúpenia pohľadávky je zabrániť tomu, aby postúpením pohľadávky došlo k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka. Za týmto účelom sa mu zachovávajú všetky námietky proti postúpenej pohľadávke a rovnako aj možnosť namietať voči tejto pohľadávke svoje vzájomné pohľadávky. Postupník sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky ustanovuje písomnú formu a zároveň špecifikuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v niektorých prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné (obdobne rozsudky Najvyššieho súdu SR: sp. zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018 - R 60/2018, sp. zn. 1Obdo 92/2018 zo dňa 20.11.2019 a sp. zn. 7Cdo 26/2017 zo dňa 28.03.2018).

21. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách neupravuje len administratívne povinnosti banky pri ochrane bankového tajomstva, ale stanovuje podmienky platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky bankou, ide teda o lex specialis vo vzťahu k všeobecným ustanoveniam Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky (§ 524 a nasl.). Citované ustanovenie upravuje podmienky, za ktorých môže banka aj bez súhlasu klienta postúpiť svoju pohľadávku na inú osobu, čo výkladom a contrario znamená, že ak podmienky uvedené v tomto ustanovení splnené nie sú, banka postúpiť pohľadávku bez súhlasu klienta nemôže. Postúpenie pohľadávky bankou bez splnenia podmienok uvedených v § 92 ods. 8 zákona o bankách je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon je potom podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatný; na absolútnu neplatnosť právneho úkonu má súd povinnosť prihliadať ex offico. Keďže v danom prípade pôvodným veriteľom bola banka (U. U., H..U..), ktorá ako postupca ku dňu XX.XX.XXXX postúpila svoju pohľadávku zo Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa XX.XX.XXXX, na postupníka KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o. (žalobcu), odvolací súd s ohľadom na odvolacie námietky žalovanej skúmal, či súd prvej inštancie správne vyvodil záver o dodržaní podmienok upravených zákonom o bankách i zákonom o spotrebiteľských úveroch pre postúpenie pohľadávky bankou, teda či postúpenie pohľadávky na žalobcu bolo platné.

22. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia pohľadávky banky na tretiu osobu. Vyžaduje sa preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo nepretržité omeškanie splátok dlhšie ako 90 dní. Žalobca, ktorému bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávky postúpená pohľadávka bankou, bol povinný pred súdom preukázať, že banka klienta v omeškaní písomne vyzvala na splnenie záväzku a ten napriek tomu zostal v omeškaní so splnením svojho záväzku minimálne 90 dní. Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru Národnej banky Slovenska ako centrálnej banky. V predmetnom spore teda bolo nutné preskúmať, či súd prvej inštancie v rámci zisťovania skutkového stavu a následného právneho posúdenia veci správne podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách vyhodnotil, že došlo k platnému právnomu úkonu postúpenia pohľadávky z banky na žalobcu a či právny úkon postúpenia pohľadávky nie je pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatný.

23. K procesu postúpenia pohľadávky banky voči spotrebiteľovi na iný subjekt mohlo dôjsť za situácie, že nastala splatnosť dojednanej splátky a odo dňa splatnosti splátky prešla doba 3 mesiacov omeškania, čo v tomto prípade splnené bolo. Žalovaná mala povinnosť úver splácať v splátkach po 430,21 eura mesačne vždy do 25. dňa v mesiaci. Podľa výzvy žalobcu zo dňa XX.XX.XXXX bola žalovaná v omeškaní so zaplatením celkovej sumy 3.853,04 eura a žalobca tvrdil, že prvá omeškaná splátka bola tá, ktorá mala byť zaplatená ku dňu XX.XX.XXXX. S ohľadom na ustanovenie § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 01.01.2017 mohla banka postúpiť pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere len vtedy, ak išlo o pohľadávku so všetkými právami s ňou spojenými a ak by sa postupovala pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (t. j. po vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu). Banka by teda pri spotrebiteľskom úvere mohla postúpiť

bud' pohľadávku, u ktorej by už uplynul konečný termín splatnosti dlhu alebo by vyhlásila mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté (§ 565 Občianskeho zákonníka). Banka pritom musí vždy - pred samotným postúpením pohľadávky - zaslať spotrebiteľovi výzvu na zaplataenie a dodržať aj ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. upozorniť spotrebiteľa, že po 15 dňoch si uplatní právo na „zosplatenie“ celého dlhu (ak ešte nenastala konečná splatnosť dlhu) v súlade s dohodou oboch zmluvných strán a v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zároveň jej postup musí zodpovedať ustanoveniu § 92 ods. 8 zákona o bankách.

24. V danom prípade banka ako veriteľ postúpila pohľadávku (zmluva o postúpení pohľadávok v spise na č.l. 14 a nasl.) po vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu (v spise na č. l. 9 p.v.) ako aj po predchádzajúcom splnení zákonnej výzvy na zaplataenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 zákona o bankách (v spise na č. l. 9). Žalovaná vo svojich podaniach pomerne chaoticky poukazovala viac menej len na rôzne súdne rozhodnutia, ktoré rozsiahlo uvádzala vrátane ich odôvodnení, bez naviazanosti na konkrétne skutočnosti z predmetného úverového vzťahu, avšak vo vzťahu k uvedeným, žalobcom doloženým listinným dôkazom, nikdy nepoprela, že by nebola dostala poštou ani uvedenú výzvu na zaplataenie dlžnej sumy 3.853,04 eura zo dňa XX.XX.XXXX, ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa XX.XX.XXXX a ani samotné oznámenie o postúpení pohľadávky. Žalobcom tvrdené skutočnosti, že jej uvedené listiny boli v súlade s VOP zaslané, žalovaná teda podľa vyššie citovaného ustanovenia § 151 ods. 1, 2 CSP výslovne v priebehu celého konania nepoprela, a tak súd musel skutkové tvrdenia žalobcu v tomto smere zo zákona považovať za nesporné, pretože aplikáciu tohto zákonného ustanovenia v spotrebiteľskom spore Civilný sporový poriadok nijako nevylučuje. Žalovaná nepoprela skutkové tvrdenia žalobcu a ani neuviedla vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, ktoré by mohli mať za následok, že by jej popretie daných skutkových tvrdení voči žalobcovi účinné nebolo.

25. Písomná výzva, ktorá spĺňa vymedzené kritériá, je základným predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky. Vykonaným dokazovaním bolo zistené splnenie prvej obligatórnej podmienky písomnej výzvy, pretože žalobca preukázal, že zo strany právneho predchodcu (U. U., H..U., a nie C. X., ktorú žalovaná uviedla v odvolaní) došlo k vyhotoveniu takejto písomnej výzvy a jej odoslaniu žalovanej. Túto písomnú výzvu zároveň možno považovať za takú, ktorá zodpovedá požiadavke výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, aj keď by sa pre lepšiu prehľadnosť v nej vyžadoval rozpis dlžných splátok (ku ktorému dňu aké sumy). Banka teda následne mohla realizovať postúpenie svojej pohľadávky na žalobcu, u ktorého neboli prekážky na jej prijatie. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 26/2017 zo dňa 28.03.2018, v ktorom dovolací súd uviedol, že prvá veta ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách definuje dve podmienky postúpenia pohľadávky, z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil, a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že pre platné postúpenie pohľadávky boli obligatórne podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách splnené; rozpor so zákonom v tomto prípade nekonštatoval. Odvolací súd konštatoval aj to, že súd prvej inštancie dostatočne preskúmal podmienky stanovené zákonom pre platné postúpenie pohľadávky banky plynúcej zo spotrebiteľského úveru nebankovej spoločnosti, ktorá v čase postúpenia mala zákonné povolenie zo stany NBS. Žalobca v priebehu konania doložil rozhodnutie NBS zo dňa 01.12.2016 o povolení na poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov s odkazom na ustanovenie § 29 ods. 1 zákona č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (v spise na č. l. 140 - 141).

26. Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou, že úver by mohol byť bezpoplatkový a bezúročný, lebo zmluva o splátkovom úvere, t. j. zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa XX.XX.XXXX neobsahuje zákonné náležitosti v zmysle § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Tieto náležitosti sú zrejmé s kópie doloženej zmluvy (v spise na č. l. 5 - 6), ktorej obsah žalovaná nepoprela. Ide o štandardnú úverovú zmluvu, ktorá zákonom požadované náležitosti obsahuje, vrátane ustanovenia o tom, že ak dlžník pohľadávku banky nebude splácať riadne a včas, môže banka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Súčasťou zmluvy boli aj všeobecné obchodné podmienky účinné od 01.01.2015, produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery, sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt poskytuje. Námietku žalovanej v tomto smere odvolací súd

považoval za nedôvodnú, ktorá nezodpovedá aktuálnej právnej úprave a ani aktuálnej rozhodovacej praxe súdov. Pokiaľ žalovaná vo svojom odvolaní poukazovala na iné súdne rozhodnutia, odvolací súd toto nepovažoval za právne významné z dôvodu, že v danej veci bol skonštatovaný skutkový stav zrejmy z vykonaných dôkazov podľa obsahu tohto spisu a z neho bol vyvodený aj správny právny záver, ktorý bol dostatočne odôvodnený.

27. S ohľadom na uvedené a v nadväznosti výlučne na odvolacie dôvody, ktoré - odhliadnuc od citácie iných súdnych rozhodnutí - žalovaná vo svojom odvolaní uviedla, odvolací súd dospel k záveru, že toto odvolanie bolo podané neopodstatnene. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie obsahuje dostatočné vysporiadanie sa so všetkými namietanými okolnosťami, konštatovaný skutkový stav zodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania a zo zisteného skutkového stavu bol vyvodený aj správny právny záver. Preto odvolací súd prvoinštančný rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a v podrobnostiach poukazuje na jeho odôvodnenie.

28. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanej nárok na náhradu týchto trov v celom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).